

VÁCLAV FRIC, KAREL KUDRNA, JIŘÍ PETR V KRÁTKÉ VZPOMÍNCE AGRONOMA

V druhé polovině roku 2014 z našeho středu odešli významný chmelař profesor Václav Fric, tvůrčí vědec a znalec zemědělské soustavy Akademik Karel Kudrna a profesor agronomie Jiří Petr. Výčet a hloubka jeho aktivit, obilovin, luskovin, ekologického zemědělství budou těžko kdy překonány.

Dva z těch tří byli rektory. Třetí byl chmelařský rytíř, komandat, ředitel. Podstatně je spojovalo to, že dokázali dělat svoji profesi skvěle, důkladně, přesvědčivě. Ještě desítky let se budeme z jejich odbornosti učit. Každý znalý agronom o jejich práci ví. A i ten neznalý výstupy jejich práce užívá.

Co ve mně podstatného z jejich práce zůstalo. **Profesor Fric** – vedoucí katedry rostlinné výroby a ředitel Chmelařského institutu. Vždy jsem obdivoval objev a konstrukci systému klimatizace, řízeného nabírání vzdušné vlhkosti suchých hlávek chmele. To, že český chmel neskončil svoji mnohasetletou historií jako řada plodin po roce 1990, že je nadále českou chloubou, šlechtí se, vyváží se, je nezbytnou součástí českého piva, je z velké části i práce pana profesora.

Akademik Kudrna. Je to ten, který vlastně vybudovat Vysokou školu zemědělskou, později Českou zemědělskou univerzitu v areálu v Praze Suchdole. Hlavně ale mnoho let před dalšími dokázal, že zemědělství může být úspěšné v soustavě velmi různých vazeb. Že neplatí nějaký jednoduchý recept, ale komplexní provázanost. Jsem přesvědčen, že v agrárním sektoru ČR se dosud nenašel nikdo, kdo by se mu v tvůrčí, samostatné a praxí ověřené vědecké práci vyrovnal.

Profesor Petr byl první rektor po převratu. V roce 1991 jsme mu zasvětili první sborník Zamyšlení nad rostlinnou výrobou, jehož pokračováním jsou i Prosperující olejniny. Myslím, že nikdo z nás se mu nemůže rovnat v agronomicko, odborném a vědeckém komplexu. Obdivuji mnoho přednášek pro praxi včetně polních vycházek i televizní propagaci intenzivního zemědělství. Hlavně zaujetí pro hledání fyziologických vazeb v agronomické práci. Hledání příčin. Spojení teorie s praxí. Náročnost na sebe i na okolí. I cit pro dobu. Každá zpočátku chce něco nového, jiného, aby si pak uvědomila, že jíst a pracovat se musí.

Díky za jejich práci. Za agronomický cit. S důvěrou, že kolem nás se nic neztrácí, že se jedna forma přeměňuje v jinou.

Jan Vašák
agronom, katedra rostlinné výroby